

De hoogleraar

Dijkgraaf & Fresco

Folia 24

18.3.'11

Dagelijkse terreur

Zucht. Ik ben naar een andere tijdszone gereisd, en heb een halve dag achterstand op Europa. Een paar uur slapen tijdens Nederlandse werktijd en voor je het weet zit je inbox weer vol. En dat terwijl je net tot vlak voor het slapengaan alle – lees: alle vierenvijftig – openstaande e-mails hebt beantwoord. Je doet je ogen dicht, wordt op een onmogelijk uur wakker met een jetlag, besluit toch maar even te kijken, en verdorie: weer zevenendertig e-mails. Je gaat in arren moede eerst maar even onder de douche, en bingo: weer tien erbij. Even ontbijten en je hebt ogenblikkelijk recht op nog een stel dringende boodschappen, niet in de laatste plaats van mensen die je eraan herinneren dat je hun vorige mail nog steeds niet beantwoord hebt. Zucht.

Als je gewoon op je werkplek zit, is het niet zoveel anders. 's Ochtends vroeg eerst maar eens de e-mail uit de VS en Azië beantwoorden, en die van de Neder-

landse vroege vogels. Tegen de tijd dat je dat hebt gedaan, stroomt de Europese mail binnen, plus de reacties op jouw eerdere mail. En al die berichten die je op zijn minst moet scannen van mensen die volautomatisch op de “reply to all” knop drukken. Weer een uurtje zoet. Tijdens telefoongesprekken en vergaderingen kun je gelukkig wat inhalen door half onder tafel op je telefoon te koekeloeren en het hoogst noodzakelijke in haiku stijl te beantwoorden. *Belangrijk inderdaad/Kom hopelijk/morgenavond doe mijn best...* Kan het anders? Ja natuurlijk: niet de dag met de e-mail beginnen, niet alles beantwoorden, niet meteen reageren, geen onnodige attachments meesturen. Sommige dingen gaan vanzelf over, al doe je er niets aan. Maar het is net als met al die andere goede voornemens: het vlees is zwak, de verleiding groot en de bevrediging van een schone inbox kan bijna niemand weerstaan. ■■■ Louise O. Fresco